

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 232/2020
02.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца Шаховски клуб "АА" ..., ул. ... бр. ..., против туженог „Беосинг“ д.о.о. Београд, ул. Гаврила Принципа бр. 44а, ради накнаде штете, одлучујући о сукобу надлежности између Привредног суда у Београду и Првог основног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 02.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој парници стварно је **НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац је поднео тужбу Првом основном суду у Београду ради накнаде штете у виду изгубљене добити. Решењем Првог основног суда у Београду П 931/20 од 03.03.2020. године тај суд се огласио стварно ненадлежним за поступање у овој парници и по правноснажности решења списе доставио Привредном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност и уз пропратни акт П 2538/2020 од 17.06.2020. године списе је доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба надлежности.

Решавајући сукоб надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 18/20) Врховни касациони суд је закључио да је за поступање у овом предмету надлежан Први основни суд у Београду. Према одредби члана 22. став 2. Закона о уређењу судова основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд. Према одредби члана 25. став 1. Закона привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једно од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

У конкретном случају ради се о спору између туженог привредног друштва, који је привредни субјект и тужиоца који је тзв. „друго правно лице“ у смислу

-2-

цитиране норме, због чега је за надлежност битан и објективни критеријум, да ли је спор настао у обављању делатности привредног субјекта.

У конкретном случају не ради се о спору који је проистекао из обављања привредне делатности туженог привредног субјекта, већ о спору о захтеву тужиоца за накнаду штете коју трпи у вези са престанком уговора о закупу, у коме је тужилац закупавац, а тужени закупац, због тога што тужени предмет закупа није вратио по престанку уговора. Суштина спора не произилази из делатности туженог привредног субјекта према тужиоцу, већ из остваривања стварноправног и облигационоправног захтева тужиоца, као власника и закупаваца ствари, који није привредни субјект. Следи да објективно-субјективни критеријум за заснивање стварне надлежности привредног суда у овој парници није испуњен.

Зато је за поступање у конкретном спору стварно и месно надлежан Први основни суд у Београду.

Из наведених разлога је применом одредбе члана 22. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић